

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca

tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (14.01.2024 – 21.01.2024) 2. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 15.1.2024	Pondelok 2. týždňa v Cezročnom období, féria	17:30 - detská + Jozef, Helena a Ján Papán	***
UTOROK 16.1.2024	Utorok 2. týždňa v Cezročnom období, féria	18:00 + Anna, Anton a Helena Somora	16:30 - detská BPZ pre rod. č. 174
STREDA 17.1.2024	Sv. Antona, opáta spomienka	7:00 + Anton Vajdiar	***
ŠTVRTOK 18.1.2024	Štvrtok 2. týždňa v Cezročnom období, féria	18:00 + Jozef Mišudík, rodičia, súrodenci	***
PIATOK 19.1.2024	Piatok 2. týždňa v Cezročnom období, féria	18:00 - mládežnícka BPZ pre Katarínu (60 r. ž.)	16:30 + z rod. Grebáč
SOBOTA 20.1.2024	Preblahoslavenej Panny Márie v sobotu , ľub. spomienka <i>Večerná sv. omša je z nasled. nedele.</i>	18:00 + Ignác Kušnierik a rodičia	***
NEDEĽA 21.1.2024	3. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ NEDEĽA BOŽIEHO SLOVA	7:30 BP pre ľud farnosti <hr/> 10:30 na úmysel kňaza	9:00 + z rod. Balák

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa vopred skontaktovať telefonicky alebo mailom.
2. O upratovanie farského kostola prosíme **sk. č. 11: vedúca p. Kušnieriková Alena. PBZ.**
3. Na kostol darovali rodiny z Betlehemskej cesty Ťapešovo vyšný koniec, z krstu Viliama Baláka a Patrika Tisoňa po 50,- €, z krstu Eleny Gerekovej 100,- €. PBZ
4. Koledníci **Dobrej noviny** tento rok vyzbierali a odoslali **3000,- €**. Ďakujeme všetkým darcom, ktorí prispeli na dobré dielo. Nech vás Pán požehná.
5. **Mariánske stretko** pre deti bude v **Lokci v pondelok** o 15:30 hod., po ňom **nácvik spevu** o 16:30 hod. a v **Ťapešove v utorok** o 15:00 hod.
6. **Adorácia** bude vo **štvrtok** vo farskom kostole **od 17:15 hod. do sv. omše.**
7. **Biblické stretko** bude pokračovať vo štvrtok o 19:00 hod.
8. V **piatok** vás pozývame na **sv. omšu v Lokci s príhovorom pre mladých**. Sv. omšu budú doprevádzať svojimi **spevmi mladí** z našej farnosti.
9. Pozývame vás na **Adoráciu s piesňami z Taizé** v sobotu v Lokci od 19:00 hod. do 19:45 hod.
10. Oznamujeme, že slávnosť **1. sv. prijímania** bude v **Ťapešove 28. apríla** a v **Lokci 12. mája.**
11. Pastoračný plán „**Ježišova cesta do Emauz**“ prechádza do druhej etapy. Preto vás diecézny biskup pozýva na celodiecéznu adoráciu, ktorá sa v našom dekanáte uskutoční v **Breze, Zákamennom a v Novoti** v sobotu o 17:00 hod.

12. Od štvrtku 18. do štvrtku 25. januára je **Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov**. V tieto dni osobitne prosme o jednotu kresťanov v modlitbách, obetách, pôstoch a pri sv. omšiach.
13. **Na budúcu nedeľu** budeme sláviť **Nedeľu Božieho slova**. V našej farnosti v tento deň budeme poobede čítať v kostole evanjeliá v Ľapešove aj v Lokci v čase od 14:00 hod. do 16:30 hod. Všetkých vás pozývame započúvať sa do Božieho slova kedykoľvek počas vymedzeného času aspoň na pár minút. Kto však bude počúvať Sväté písmo aspoň pol hodiny môže získať úplné odpustky po splnení troch obvyklých podmienok (sv. prijímanie, spoveď, na úmysel Sv. otca)

PANE, AJ NA MŇA SI SA POZREL

Evanjeliový úryvok dnešnej nedele (Jn 1,35-42) opisuje povolanie prvých Ježišových učeníkov. Učenie je cesta, na ktorej sa rodí aj naše povolanie. Ide o dynamickú udalosť, ktorá nekončí.

Prvý pohľad sa vzťahuje na **Jána Krstiteľa**, ktorý zazrie (grécke sloveso „emblepo“) Ježiša. Ide o pohľad hlbší, než ponúka telesný zrak. Ján Krstiteľ vidí = spoznáva v Ježišovi Božieho Baránka. Dvaja jeho učeníci, keď počujú toto vyznanie, prijímajú ho ako výzvu stať sa učeníkmi Baránka.

Druhým je pohľad Krista, ktorý vidí, že idú za ním dvaja učeníci. Je to pohľad, ktorý skúma ich srdcia a úmysly. V tomto prípade je použité iné sloveso (theaomai), ktoré znamená aj intenzívne hľadiť, kontemplovať.

Tretí pohľad ponúka Kristova výzva „Podďte a uvidíte!“ Je použité už tretie odlišné sloveso (horao). V tomto prípade vystihuje pozvanie pre učeníkov vidieť v jeho osobe Božiu prítomnosť, večné Slovo, ktoré sa stalo telom.

Napokon celú scénu povolania uzatvára **štvrtý pohľad**. Je to Kristov pohľad pri povolání Šimona Petra. Teraz je použité opäť sloveso „emblepo“, ktoré je slovesom učenia. Nové povolanie zvýrazňuje aj zmena mena, ktoré bude odteraz charakteristikou tohto apoštola. Bude Kéfas – Skala.

Táto „výmena“ pohľadov má v sebe dvojnásobnú dynamiku. Je to v prvom rade pohľad Boha, ktorý neustále hľadá a povoláva človeka, ako vyjadruje text známej piesne „Ó, Pane, aj na mňa si sa pozrel...“ Je to však aj túžba človeka, ktorý túži po Bohu: „Pane, ja hľadám tvoju tvár“ (Ž 27,8).

Zostať s Ježišom

Prvé Ježišove slová v Jánovom evanjeliu tvorí otázka: „Čo hľadáte?“ V tejto chvíli sa Ježiš neobracia iba na dvoch Jánových učeníkov. Svojím pohľadom, ktorý preniká až do hĺbok ľudského „ja“, sa obracia na každého z nás. Núti nás premýšľať nad zmyslom života, nad mojou vierou. Kam v živote kráčaš? Koho alebo čo v živote nasleduješ? Prečo chceš byť Ježišovým učeníkom? Čo od toho očakávaš?

Slovenský text zachytil odpoveď učeníkov: „Kde bývaš?“ Grécke sloveso „meneo“ má význam bývať, ale aj zostať, prebývať a je znova použité vo vyjadrení „...a zostali v ten deň u neho“. Nasledovanie Krista nie je ako prísť na krátku návštevu. Je to trvalé rozhodnutie prebývať, zostať pri Ňom a s Ním. Aj keď príde utrpenie, skúška, sklamanie, úspech...

Toto sloveso je jedno z kľúčových výrazov pre celú Jánovskú terminológiu, ktorú nachádzame v evanjeliu, Apokalypse a v troch Jánových listoch. „Boh je láska; a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom“ (1 Jn 4,16).

Zostať znamená vydať sa na cestu

Príbeh povolania pokračuje ďalej. Ján Krstiteľ ukázal svojim učeníkom cestu ku Kristovi. Kristus ich povolal, aby s ním zostali. Teraz jeden z povolaných - Ondrej porozumie, že „zostať“ znamená vlastne vydať sa znova na cestu. Ondrej vyhladá svojho brata Šimona a privedie ho ku Kristovi.

Ide o nádhernú dynamiku sloviess, ktoré charakterizujú povolanie: hľadať – nájsť - priviesť – zostať. Učenie nie je jednorázová udalosť. Je to skôr proces. Je to rozhodnutie nastúpiť na cestu dozrievania.

Je našou úlohou prichádzať a zároveň vždy vychádzať a privádzať druhých pri rešpektovaní ich životnej situácie, aby hľadali, našli a zostali s Kristom.

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

SVIATOSŤ BIRMOVANIA - Záver

Dáva nám osobitnú silu, aby sme odvážne vyznávali Krista a nehanbili sa za kríž.

Ked' chceme žiť ako zrelí kresťania, nestačí sa dať pobirmovať, musíme s Bohom aj naďalej spolupracovať, hovorí nitriansky pomocný biskup Peter Beňo.

Ako sviatosť birmovania ovplyvňuje osobnosť človeka?

Prijatie sviatosti birmovania je potrebné na dovŕšenie krstnej milosti. Pokrstených kresťanov sviatosť birmovania dokonalejšie spája s cirkvou a bohato ich obdarúva osobitnou silou Ducha Svätého, takže sú ako praví Kristovi svedkovia väčšmi povinní šíriť a brániť vieru slovom i skutkom.

Zvykneme hovoriť, že prijatím sviatosti birmovania sa veriaci človek stáva dospelým kresťanom. To znamená, že ak doteraz na ceste viery bol sprevádzaný niekým iným, teraz sa má postaviť na vlastné nohy a aj sám má budovať cirkev.

Dospelý kresťan však nemusí byť automaticky dospelým človekom a naopak. V akom veku môže veriaci prijať sviatosť birmovania?

V západnej cirkvi, pokiaľ bol niekto pokrstený ako dieťa, zvykne prijímať v treťom ročníku základnej školy najskôr Eucharistiu, teda prvé sväté prijímanie s predchádzajúcou svätou spoveďou, a potom na konci základnej školy alebo počas stredoškolského vzdelávania aj sviatosť birmovania.

Ak je však niekto katechumenom ako dospelý, potom všetky tri sviatosti sa mu udeľujú v rámci jedného liturgického slávenia, spravidla počas veľkonočnej vigílie vo svätej noci.

Môže prijať túto sviatosť každý pokrstený?

V západnej cirkvi nie každý pokrstený automaticky prijíma neskôr aj sviatosť birmovania. Ak chce prijať aj túto sviatosť, tak musí o ňu slobodne a dobrovoľne požiadať. Pri zápise birmovancov je úlohou tých, ktorí sa starajú o patričnú predsviatostnú formáciu a vedenie, aby najskôr zistili, aké motívy vedú kandidáta k prijatiu tejto sviatosti.

Zvyčajne k prijatiu tejto sviatosti je dovolené pristúpiť iba tým kandidátom, ktorých túžby sa stotožňujú s účinkami tejto sviatosti a je aspoň nejaká perspektíva, že budú vo svojom kresťanskom živote podnikať také kroky, ktoré by viedli k ich napĺňaniu.

V praxi sa však, bohužiaľ, stretávame aj s tým, že mnohí pobirmovaní z rôznych dôvodov prakticky opúšťajú aktívny sviatostný život dospelého kresťana. Najčastejším dôvodom je asi ľahostajnosť.

Viete, Boh nie je násilník. On nás k sebe pozýva, ale nedrží nás nasilu. Necháva nám slobodu. Stáva sa, že aj tí, ktorí pravidelne praktizovali vieru, chodili na bohoslužby a z nejakého dôvodu začali vynechávať, časom zbadali, že to ide aj tak. Spohodlneli, stali sa ľahostajnými. To sa u niektorých ukázalo aj v dôsledku pandémie.

Faktom je, že mnohí pokrstení túto sviatosť nemajú. Je sviatosť birmovania odporúčaná alebo potrebná pre spásu človeka?

Výslovne pre spásu človeka je potrebná iba sviatosť krstu. Prijatie ostatných sviatostí závisí predovšetkým od samotného kresťana, ktorý o tieto sviatosti v rozličných životných okolnostiach slobodne a dobrovoľne žiada.

Cirkev tieto sviatosti nielenže odporúča, ale v istých okolnostiach spôsob ich udeľovania aj náležite upravuje. Napríklad ak je kresťan v nebezpečenstve smrti, môže mu birmovanie udeliť ktorýkoľvek kňaz, hoci je to za bežných okolností privilegiom biskupa.

Cirkev totiž chce, aby ani jedno, ani to najmenšie z jej detí neodišlo z tohto sveta bez toho, aby ho Duch Svätý nezdokonalil darom Kristovej plnosti.

zdroj: svetkresťanstva.postoj.sk

TÝŽDEŇ MODLITIEB ZA JEDNOTU KREŠŤANOV

Prvý Týždeň modlitieb za zjednotenie kresťanov v katolíckej Cirkvi uskutočnil sv. Vincent Pallotti v 19. storočí. Protestanti začali túto iniciatívu šíriť vo svojej cirkvi na začiatku 20. storočia. Kňaz Pavol Couturier uskutočnil v roku 1932 smelú iniciatívu spoločných modlitieb všetkých kresťanov. V dnešnej dobe týždeň modlitieb prebieha na celom svete. Tento týždeň bol zvolený preto, aby sa modlitby konali v dňoch medzi dvoma sviatkami: Katedra sv. Petra (18.1.) a Obrátenie sv. Pavla (25.1.). Neznamená to však, že len v tomto týždni sa máme modliť i obetovať na úmysel zjednotenia kresťanov. Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov je len osobitným časom modlitby, učenia sa tolerancie voči ostatným vyznávačom Krista a hľadaním príležitostí k zblíženiu.

Vo svojej Veľkňazskej modlitbe Kristus prosí nebeského Otca: „Svätý Otče, zachovaj ich v tvojom mene, ktoré si mi dal, aby boli jedno tak, ako sme my jedno“. Jednota kresťanov je veľkou túžbou Ježišovho Srdca. Kto pre tú jednotu pracuje, skladá Pánu Ježišovi najmilšiu obeť.

V polovici 30-tych rokov 20. storočia dal Abbé Paul Couturier z francúzskeho Lyonu celému hnutiu nový ráz. Vďaka nemu sa táto idea začala šíriť nielen v Katolíckej cirkvi, ale aj v malej časti Anglikánskej cirkvi. Až po zmene hlavnej myšlienky jednoty sa toto hnutie dostalo aj k iným nekatolíckym spoločenstvám. Hlavný úmysel jednoty kresťanov zostal zachovaný, ale už nebol chápaný ako včlenenie sa do Rímskokatolíckej cirkvi, ale ako vytvorenie jednoty Cirkvi „podľa Kristovej vôle“.

Na konci Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov v roku 1959 pápež Ján XXIII. oznámil vôľu zvolať Druhý vatikánsky koncil, ktorý Katolícku cirkev pevne včlenil do ekumenického diela. Od roku 1968 Komisia pre vieru a poriadok Svetovej rady cirkví v spolupráci s Pápežskou radou pre podporu jednoty kresťanov vydáva každoročne pre túto príležitosť materiály. Ich prípravou bývajú poverené miestne cirkvi alebo cirkevné a ekumenické spoločenstvá niektorých krajín.

Modlitba spojená s Ježišovou modlitbou za jednotu býva v niektorých cirkvách nazývaná „duchovným ekumenizmom“. Najintenzívnejšie sa uskutočňuje práve v tomto týždni modlitieb od 18. do 25. januára. Musí však z tejto udalosti prejsť aj do nášho každodenného života. Uvedomujme si, že jednota kresťanov nemôže byť iba plodom ľudských snáh, ale je vždy dielom Ducha Svätého. Ako ľudia ju nemôžeme uskutočniť alebo zorganizovať, môžeme ju iba dostať ako dar Ducha, ak budeme na to pripravení. Duchovný ekumenizmus vyžaduje výmenu duchovných darov, aby to, čo v jednotlivých tradíciách chýba, mohlo byť doplnené. Prekvapujúce na tejto modlitbe je, že jej prvý účinok pôsobí v nás. Naša myseľ a srdce sú touto modlitbou menené, keď hľadáme príležitosť na to, ako ju uviesť do praxe. Ak majú kresťania nasledovať Krista, musia sa usilovať a modliť za jednotu kresťanov.

Vzdajme sa svojho spôsobu hľadania jednoty a sústreďme sa na to, čo pre svoj ľud chce Boh. Nie je však potrebné vzdať sa svojej jedinečnosti, pretože jednota sa prirodzene vyjadruje v rôznosti. Práve jednota v rôznosti odráža tajomné spoločenstvo lásky, aké pozorujeme v Božej existencii.

Tohtoročný Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, ktorý bude od 18. do 25. januára 2024, bude na tému Milovať budeš Pána svojho Boha... a svojho bližného ako seba samého (Evanjelium podľa Lukáša 10, 27).

Vyprosujeme každému z nás, aby sme sa počas ôsmich dní viac otvorili na vanutie Ducha Svätého a tak viac vnímali potreby bratov a sestier z iných cirkví – pravoslávnej, evanjelickej, luteránskej, anglikánskych cirkví... a spoločne hľadali prostriedky, cez ktoré Ježiš túži konať, „aby boli jedno“.